

Leonardo V. Academy

Leonardo
V. Academy

**Kurikulum Leonardo V.
Academy (1. třída, Year2)**

Richardson.

Vyukový plán dle kurikula Leonardo V. Academy

1. třída (Key Stage 1)

Obsah	Strana
1) Obsah	(1)
2) Prohlášení	(2)
3) Studijní předměty:	(3)
* Anglický jazyk	(4–17)
* Matematika	(18–24)
* Prvouka	(25–27)
* Zeměpis	(28–32)
* Dějepis	(33–34)
* Informatika a výpočetní technika	(35–42)
* Výtvarná výchova	(43–46)
* Pracovní činnosti	(47–48)
* Hudební výchova	(49–52)
* Cizí jazyky	(53–55)
* Tělesná výchova	(56–57)
4) Odkazy	(58–59)

Prohlášení

Cílem LVA v Praze je poskytovat žákům výuku a vzdělávání na vysoké úrovni, které splňují podmínku komplexnosti a modernosti. Díky propojení vysoké úrovně britských akademických standardů s pokrokovým globálním pohledem je náš vzdělávací program inovativní a moderní. Z náročného výukového prostředí se mohou těšit všichni naši stávající studenti, stejně jako ti, kteří o nástupu do naší školy teprve uvažují.

Pro potřeby zachování výše uvedených standardů vychází kurikulum LVA pro 1. třídu z podkladů následujících státních i soukromých vzdělávacích institucí:

❖ Ministerstvo školství Velké Británie

- <https://www.gov.uk/government/organisations/department-for-education>

❖ Národní kurikulum pro Anglii (základní školství)

- <https://www.gov.uk/government/publications/national-curriculum-in-england-primary-curriculum>

❖ Pearson mezinárodní zkoušky (první stupeň)

- <http://www.cie.org.uk/programmes-and-qualifications/cambridge-primary/cambridge-primary/curriculum/>

❖ Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky – Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání

- <http://www.msmt.cz/areas-of-work/basic-education-1>

Studijní předměty

V 1. třídě se žáci LVA věnují níže uvedeným předmětům:

* Anglický jazyk	(5 hodin),
* Matematika	(5 hodin),
* Prvouka	(4 hodiny),
* Zeměpis	(2 hodiny),
* Dějepis	(2 hodiny),
* Informatika a výpočetní technika	(2 hodiny),
* Výtvarná výchova	(2 hodiny),
* Pracovní činnosti	(1 hodina),
* Hudební výchova	(2 hodiny),
* Cizí jazyky	(3 hodiny),
* Tělesná výchova	(2 hodiny).

Výuka každého z předmětů probíhá v souladu s Národním anglickým kurikulem.

Anglický jazyk (popis předmětu)

Před vstupem do 1. třídy by žáci měli umět rozpoznat všechna běžná písmena. Měly by též umět správně a bez přílišného zaváhání číst neznámá slova a pečlivě je vyslovovat. Žáci budou tyto schopnosti rozvíjet s pomocí knih, jež korespondují s jejich čtenářskými schopnostmi. Dále by měli umět přečíst řadu běžných slov, kde se již seznámili s hláskovou stavbou (slova jako např. *shout*, *hand*, *stop* či *dream*), aniž by museli nejprve nahlas hláskovat. Upevňovat by se mělo čtení běžných výjimek (slova jako např. *you*, *could*, *many* či *people*). Jakmile si žáci čtení těchto slov zautomatizují, budou číst o dost plynuleji. V neposlední řadě by žáci měli umět přeříkat příběhy, které již slyšeli nebo o nich diskutovali, případně je předváděli během předškolní výuky.

Učitelé by v průběhu první třídy měli i nadále klást důraz na správné a svižné čtení slov. Žáky by měli vést také k poslechu a diskuzi nad bohatým výběrem příběhů, básniček, divadelních her a literatury faktu. Čím rychleji se děti naučí dobře a pravidelně číst, tím dříve budou schopné budovat si slovní zásobu, zlepšovat porozumění a získávat znalosti napříč celým kurikulem.

V oblasti psaní by žáci před vstupem do druhé třídy měli umět tvořit a psát jednotlivé věty. Měli by zvládat grafickou podobu většiny slov, s nimiž se seznámili během předškolní docházky (viz. Angličtina příloha 1). Měli by se též hláskově přijatelně pokoušet zapisovat dosud nevyučovaná slova. A konečně by měli být schopni správně psát jednotlivá písmena, aby získali dobrý základ pro svůj budoucí rukopis.

Je důležité si uvědomit, že pravopis je pro žáky první třídy poměrně náročný. Tím spíš by si měli zapamatovat, že často neexistuje žádná zjevná souvislost mezi psanou a mluvenou podobou slova. Různé odchylky zahrnují odlišnou psanou podobu téže hlásky, užití takzvaných tichých písmen a písmenné skupiny v některých slovech, a někdy také pravopis, který již nekorresponduje s nynější mluvenou podobou slova, jako například „*le*“ ve slově *table*. Je potřeba také zapracovat na motorických schopnostech žáků tak, aby mohli zapisovat myšlenky, jež jsou schopni formulovat ústně. Psaní je navíc ve své podstatě mnohem těžší než čtení: žáci se mnohem spíše naučí číst a rozumět složitějším textům (ve smyslu slovní zásoby a kompozice), než aby byli schopni sami takové vytvářet.

U žáků, kteří postrádají potřebné znalosti hlásek a další dovednosti nezbytné pro vstup do první třídy, by učitelé měli využít předškolních výukových plánů pro čtení a hláskování slov, aby jim látku pomohli brzy dohonit. Učitelé by však tyto

žáky měli zapojovat i do výukového plánu pro první třídu, aby mohli se zbytkem třídy poslouchat a rozebírat nové knihy, básničky a další texty.

Anglický jazyk (*cíle předmětu*)

i) Čtení – čtení slov:

- Pokračovat v procvičování hlásek a jejich aplikaci tak, aby došlo k utužení schopnosti jednotlivá slova rozlišovat a postupně je automaticky rozpoznávat, což ve výsledku napomůže plynulému čtení.
- Pomocí spojování hlásek číst slova, jež obsahují již probraná písmena, a rozpoznávat zejména možné hláskové varianty pro různá písmena.
- Číst dvou i víceslabičná slova, jež obsahují již zmíněná písmena.
- Číst slova s běžnými příponami.
- Číst další běžná slova, jež jsou výjimkou a všimnout si přitom nezvyklého vztahu psané a mluvené podoby těchto slov.
- Většinu často užívaných slov číst plynule a přesně a bez nutnosti hláskovat.
- Číst nahlas knihy, které odpovídají stále se zlepšující znalosti hlásek a neznámá slova vyslovovat automaticky, správně a bez většího zaváhání.
- Opakovaně tyto knihy číst s cílem dosáhnout plynulosti a sebevědomí při čtení slov.

ii) Čtení – porozumění:

- Rozvíjení radosti z četby, motivace k četbě, rozšiřování slovní zásoby a schopnosti porozumění:
 - Poslouchat širokou škálu moderní i klasické poezie, prózy a literatury faktu takové úrovně, která žákům umožňuje samostatnou četbu a následnou diskuzi.
 - Rozmlouvat o fázích děje a dějových souvislostech v knihách.
 - Obeznámit se s rozličnými příběhy, pohádkami a lidovými příběhy a umět je převyprávět.
 - Obeznámit se s různě koncipovanou literaturou faktu.

- Rozpoznávat jednoduchý jazyk literatury, jenž se v příbězích a básních často objevuje.
- Rozmlouvat o významu slov a osvětlovat je, přiřazovat slovům nové významy.
- Povídat si o oblíbených slovech a slovních obratech.
- Učit se další básničky zpaměti, hodnotit je a recitovat s odpovídající intonací, aby byl význam jasný.

➤ Porozumět předčítaným knihám, stejně jako i knihám, které si žáci už dokáží bez problémů přečíst sami:

- Využít dosavadních znalostí, případně dalších informací a slovní zásoby zprostředkované učitelem.
- Ověřovat si pochopení smyslu textu během četby a opravovat chyby při čtení.
- Vyvozovat závěry na základě toho, co se v textu píše a děje.
- Klást otázky a odpovídat na ně.
- S ohledem na dosud přečtené předvídat další vývoj děje.

➤ Diskutovat o předčítaných knihách, básních a dalších textech, stejně jako o těch, které si už žáci čtou sami, střídat se a poslouchat názory druhých.

➤ Vysvětlit a rozebrat obsah knih, básniček a dalších textů, a to jak předčítaných, tak z vlastní četby.

iii) Psaní – transkripce:

1. Pravopis: (viz. Angličtina příloha 1)

➤ Psát správně písmena:

- Členit vyslovovaná slova na fonémy a přiřazovat k nim odpovídající písmena, která by žáci měli umět správně vyslovovat.

- Hláskovat jiným způsobem, pro nějž je známý jeden či více zápisů a znalostí slov s každou možnou variantou zápisu, včetně několika běžných homofonů.
 - Psát základní slova, jež se vymykají z pravopisného pravidla.
 - Psát více slov ve staženém tvaru.
 - Ovládat přivlastňovací apostrof (jednotné číslo) (např. *the girls' book*).
 - Rozlišovat mezi homofony pravými a částečnými.
- Přidávat přípony pro tvoření delších slov, a to včetně *-ment*, *-ness*, *-full*, *-less*, *-ly*.
 - Aplikovat pravidla pravopisu a pravopisná doporučení.
 - Podle diktátu psát z paměti jednoduché věty obsahující GPCs, běžné výjimky a dosud probíranou interpunkci.

2. Psaní:

- Tvořit malá písmena odpovídající velikosti.
- Začít používat vybrané šikmé a vodorovné tahy potřebné k propojení písmen a pochopit, které z nich – pakliže spolu sousedí – je lepší ponechat samostatně.
- Psát velká písmena a číslice odpovídající velikosti, směru a vzájemnému vztahu, stejně jako vztahu k malým písmenům.
- Používat mezi slovy mezery s ohledem na velikost písmen.

iv) Psaní – kompozice:

- Rozvíjet vytrvalost a pozitivní přístup ke psaní:
 - Vypravovat o vlastních zážitcích i zkušenostech ostatních (skutečných i smyšlených).
 - Vypravovat o skutečných událostech.
 - Psát poezii.
 - Psát pro různé účely.
- Předem si rozmyslet, o čem budou žáci psát:

- Příprava tématu nebo zamýšleného sdělení.
- Sepisování nápadů a/nebo klíčových slov, včetně nové slovní zásoby.
- Shrnutí toho, co žáci chtějí říct, větu po větě.

➤ Jednoduše si vlastní text obohacovat, upravovat a opravovat:

- Ohodnocení textu společně s učitelem a ostatními žáky.
- Vlastní revize textu, aby se žáci ujistili, že jejich text dává smysl a časovaná slovesa používají správně a konzistentně, a to včetně sloves v průběhové formě.
- Korektura textu a opravení chyb pravopisných, gramatických či interpunkčních (ověřit si například, že nechybí tečka na konci věty).

➤ Texty přeříkat nahlas s užitím správné intonace, aby byl zřejmý význam sdělení.

v) **Psaní – slovní zásoba, mluvnice a interpunkce:**

➤ Rozvíjet pochopení konceptů definovaných v Angličtina příloha 2:

- Správné užití již zažitě i nově naučené interpunkce (viz. Angličtina příloha 2), včetně tečky, velkých písmen, vykřičníků, otazníků, čárek pro výčet a apostrofů ve stažených tvarech a přivlastňování (jednotné číslo).

➤ Naučit se:

- Rozeznávat různé druhy vět: oznámení (věta oznamovací), otázka (věta tázací), zvolání (věta přací), rozkaz (věta rozkazovací)
- Rozvíjet podstatná jména za účelem popisu a konkretizace (např. *the blue butterfly*)
- Správně používat přítomné a minulé časy, včetně průběhových tvarů.

- Spojky podřadné (používat *when, if, that, či because*) a souřadné (používat *or, and, či but*)
- Vhodně a bezchybně používat a chápat mluvnické výrazy z Příloha angličtina 2 při diskuzi nad vlastním textem či četbou.

Příloha 1

Pravopis

Většina lidí slova správně vyslovuje, ale špatně píše. Zpravidla se to týká mladších žáků.

Před koncem předškolní docházky by žáci měli být schopní přečíst velké množství rozličných slov s již osvojenými hláskami a písmeny, a to bez ohledu na to, zda se s těmito slovy již setkali, nebo ne. Pravopis je ovšem něco docela jiného. Jakmile se žáci naučí více než jeden možný zápis určité hlásky, výběr vhodných písmen bude odviset buď od vědomé snahy daná slova se naučit nebo od méně vědomého způsobu vstřebávání těchto slov prostřednictvím četby. Žáci mladšího školního věku ještě neměli dost času na to se naučit nebo vstřebat přesný zápis všech slov, která mohou v písemném projevu potřebovat.

V této příloze jsou uvedené příklady slov, jež reprezentují každý vyučovaný vzorec. Mnohá ze slov uváděných jako „příkladová slova“ pro předškoláky a první třídu, včetně bezmála všech slov uváděných jako „výjimky“, se často objevují v písemném projevu žáků, a proto je žádoucí, aby si osvojili jejich správnou písemnou podobu. Takzvané „výjimky“ zahrnují i hlásky a písmena dosud nevyučované z důvodu omezené použitelnosti, což ovšem může být dáno tím, že se objevují jen ve velice malém množství slov odpovídajících věku, než že byly vzácné v anglických výrazech obecně.

Slovní zásobu pro 2.-5. ročník stanovuje zákon. Seznam je souhrnem slov, jež se běžně objevují v písemných projevech žáků a v nichž se nejčastěji chybí. Některá z uvedených slov se mohou jevit jako celkem náročná, nicméně sto slov z každého seznamu si lze bez problémů osvojovat po dobu čtyř let během Key stage 2 společně s dalšími slovy dle učitelova uvážení.

Pravidla a návody jsou zamýšleny jako podpora výuky pravopisu. Znalost hlásek by se měla prohlubovat, aby napomohla upevnění pravopisu po Key stage 1 (první třída); učitelé by měli pozornost žáků neustále upínat na písmena a hlásky, jež do již probrané látky zapadají. Žáci by však měli stále více pronikat do významu morfologie a etymologie. Přestože některá písmena a hlásky přítomné v základových slovech je zkrátka nutné se naučit, učitelé mohou v případě potřeby žákům pomoci pochopit vztah mezi významem a pravopisem. Například chápání významového vztahu mezi slovy *medical* a *medicine* může žákům pomoci zapisovat hlásku /s/ ve slově *medicine* pomocí písmena „c“. Žákům lze rovněž pomoci tak, že budou slova správně psát s předponami a příponami, pakliže ovšem znají některé ze základních principů jejich přidávání. Učitelé by

měli být obeznámeni s tím, co se žáci v pravopisu naučili v předchozích letech, například jaká pravidla přidávání předpon a přípon si osvojili.

Obsah levého sloupce této přílohy stanovuje zákon; prostřední a pravý sloupec žádnému nařízení nepodléhají.

K přepisu zvuků (fonémů) zde posloužila Mezinárodní fonetická abeceda (IPA). Tabulka IPA znaků je součástí tohoto dokumentu.

Pravopis: Náplň práce pro 1. třídu

Zopakování předškolního učiva

V rámci výuky slov s novými hláskami a písmeny lze zopakovat hlásky již dříve probrané, protože budou ve vyučovaných slovech beztak zpravidla obsažené.

Nová slova pro 1. třídu:

Zákonné položky	Pravidla a tipy (nepovinné)	Příkladová slova (nepovinné)
Hláška /dʒ/ zapisovaná jako <i>ge</i> a <i>dge</i> na konci slov, někdy též v podobě <i>g</i> jinde ve slově před <i>e</i> , <i>i</i> a <i>y</i> .	Písmeno <i>j</i> pro hlásku /dʒ/ se na konci anglických slov nikdy nevyskytuje. Na konci slov se hláška /dʒ/ píše jako -dge bezprostředně po hláskách /æ/, /ɛ/, /ɪ/, /ʊ/, /ʌ/ a /ʊ/ (známé též jako „krátké“ samohlásky). Po všech ostatních hláskách, ať už se jedná o samohlásky nebo souhlásky, se hláška /dʒ/ na konci slova píše jako -ge . Jinde ve slově se před <i>e</i> , <i>i</i> , a <i>y</i> hláška /dʒ/ zpravidla píše jako <i>g</i> . Hlásku /dʒ/ před <i>a</i> , <i>o</i> a <i>u</i> vždy zapisujeme jako <i>j</i> .	<i>badge, edge, bridge, dodge, fudge</i> <i>age, huge, change, charge, bulge, village</i> <i>gem, giant, magic, giraffe, energy, jacket, jar, jog, join, adjust</i>
Hláška /s/ se před <i>e</i> , <i>i</i> a <i>y</i> píše jako <i>c</i> .		<i>race, ice, cell, city, fancy</i>
Hláška /n/, jež se píše jako <i>kn</i> a (řidčeji) <i>gn</i> na začátku slov.	Před stovkami let se písmena „k“ a „g“ na začátku těchto slov normálně vyslovovala.	<i>knock, know, knee, gnat, gnaw</i>
Hláška /r/, jež se na začátku slov píše jako <i>wr</i> .	V zápise se patrně rovněž odráží někdejší výslovnost.	<i>write, written, wrote, wrong, wrap</i>

Hlásky /l/ či /əl/, jež mají na konci slov podobu <i>-le</i> .	Zápis -le je pro tento zvuk na konci slova nejtypičtější.	<i>table, apple, bottle, little, middle</i>
Hlásky /l/ či /əl/, jež mají na konci slov podobu <i>-el</i> .	Zápis -el je mnohem řidší než -le . Podoby -el se užívá po písmenech m, n, r, s, v, w a často také po s .	<i>camel, tunnel, squirrel, travel, towel, tinsel</i>
Hlásky /l/ či /əl/, jež mají na konci slov podobu <i>-al</i> .	Podstatná jména končící na -al jsou poměrně vzácná, nicméně u adjektiv je to naopak běžné.	<i>metal, pedal, capital, hospital, animal</i>
Slova zakončená na <i>-il</i> .	Příliš takových slov neexistuje.	<i>pencil, fossil, nostril</i>
Hlávka /aɪ/, jež se na konci slov píše jako <i>-y</i> .	Jedná se o zdaleka nejčastější formu zápisu této hlávky na konci slova.	<i>cry, fly, dry, try, reply, July</i>
Přidávání <i>-es</i> k podstatným jménům a slovesům končícím na <i>-y</i> . Přidávání <i>-ed, -ing, -er</i> a <i>-est</i> k základovému slovu zakončenému na <i>-y</i> po samohlásce.	Písmeno y se před koncovkou -es mění na i .	<i>flies, tries, replies, copies, babies, carries</i>
Přidávání koncovek <i>-ing, -ed, -er, -est</i> a <i>-y</i> ke slově zakončeným na <i>-e</i> po samohlásce.	Písmeno y se mění na i před koncovkami -ed, -er and -est , nikoliv však před -ing , protože pak by byl výsledný tvar ii . Jediná běžně užívaná slova obsahující ii jsou <i>skiing</i> a <i>taxiing</i> .	<i>copied, copier, happier, happiest, cried, replied</i> <i>...but copying, crying, replying</i>
Přidávání koncovek <i>-ing, -ed, -er, -est</i> and <i>-y</i> k výrazům s jednoslabičným zakončením, kde je jednoduchá souhláska následována jednou samohláskou.	Koncové -e u základových slov odpadá po přidání -ing, -ed, -er, -est, -y či jakékoliv další přípony začínající souhláskou. Výjimka: <i>being</i> .	<i>hiking, hiked, hiker, nicer, nicest, shiny</i>
Přidávání koncovek <i>-ing, -ed, -er, -est</i> and <i>-y</i> k výrazům s jednoslabičným zakončením, kde je	Koncová samohláska základového slova se zdvojuje v zájmu zachování hlásek /æ/, /e/, /ɪ/, /ɒ/ a /ʌ/ (tj.	<i>patting, patted, humming, hummed, dropping, dropped, sadder, saddest, fatter, fattest, runner, runny</i>

jednoduchá následována samohláskou.	souhláska jednou	pro zachování její „krátkosti“). Výjimka: U písmene „x“ ke zdvojení nedochází: <i>mixing</i> , <i>mixed</i> , <i>boxer</i> , <i>sixes</i> .	
Psaní hlásky /ɔ:/ před l a ll.	Hlásky /ɔ:/ („or“) se zpravidla píše jako a před l a ll.	<i>all</i> , <i>ball</i> , <i>call</i> , <i>walk</i> , <i>talk</i> , <i>always</i>	
Psaní hlásky /ʌ/ jako o.		<i>other</i> , <i>mother</i> , <i>brother</i> , <i>nothing</i> , <i>Monday</i>	
Psaní hlásky /i:/ jako -ey.	Množné číslo těchto slov vzniká přidáním -s (<i>donkeys</i> , <i>monkeys</i> , apod.).	<i>key</i> , <i>donkey</i> , <i>monkey</i> , <i>chimney</i> , <i>valley</i>	
Psaní hlásky /ɒ/ jako a po písmenech w a qu.	a je nejběžnější grafickou podobou hlásky /ɒ/ („hot“) po písmenech w a qu .	<i>want</i> , <i>watch</i> , <i>wander</i> , <i>quantity</i> , <i>squash</i>	
Psaní hlásky /ɜ:/ jako or po písmeni w.	Takových slov není mnoho.	<i>word</i> , <i>work</i> , <i>worm</i> , <i>world</i> , <i>worth</i>	
Psaní hlásky /ɔ:/ jako ar po písmeni w.	Takových slov není mnoho.	<i>war</i> , <i>warm</i> , <i>towards</i>	
Psaní hlásky /z/ jako s.		<i>television</i> , <i>treasure</i> , <i>usual</i>	
Přípony -ment, -ness, -ful, - less a -ly.	Pakliže přípona začíná samohláskou, připojuje se přímo k základovému slovu bez jakékoliv obměny posledního písmene daného slova. Výjimky: (1) <i>argument</i> (2) základová slova zakončená na -y po samohlásce, pakliže má základové slovo více než jednu slabiku.	<i>enjoyment</i> , <i>sadness</i> , <i>careful</i> , <i>playful</i> , <i>hopeless</i> , <i>plainness</i> (<i>plain</i> + <i>ness</i>), <i>badly</i> <i>merriment</i> , <i>happiness</i> , <i>plentiful</i> , <i>penniless</i> , <i>happily</i>	
Stažené tvary	Apostrofy ve stažených tvarech nahrazují písmeno či písmena z plné verze slova či fráze (např. <i>can't</i> – <i>cannot</i>). <i>It's</i> může znamenat <i>it is</i> (např. <i>It's raining</i>), či někdy také <i>it has</i> (např. <i>It's been</i> <i>raining</i>), <i>it's</i> se však nikdy neužívá jako přivlastňovací tvar.	<i>can't</i> , <i>didn't</i> , <i>hasn't</i> , <i>couldn't</i> , <i>it's</i> , <i>I'll</i>	

Přivlastňovací apostrof (jednotná podstatná jména)		<i>Megan's, Ravi's, the girl's, the child's, the man's</i>
Slova zakončená na <i>-tion</i> .		<i>station, fiction, motion, national, section</i>
Homofony a nepravé homofony.	Je potřeba si uvědomit rozdíl ve významu homofonních slov.	<i>there/their/they're, here/hear, quite/quiet, see/sea, bare/bear, one/won, sun/son, to/too/two, be/bee, blue/blew, night/knight</i>
Běžné výjimky	Některá slova tvoří výjimku jen v určitých přízvucích – např. <i>past, last, fast, path</i> a <i>bath</i> nejsou výjimkou v přízvucích, kde se a vyslovuje jako /æ/, jako ve slově <i>cat</i> . <i>Great, break</i> a <i>steak</i> jsou jediná běžně užívaná slova, v nichž se hláska /ei/ píše jako ea .	<i>door, floor, poor, because, find, kind, mind, behind, child, children*, wild, climb, most, only, both, old, cold, gold, hold, told, every, everybody, even, great, break, steak, pretty, beautiful, after, fast, last, past, father, class, grass, pass, plant, path, bath, hour, move, prove, improve, sure, sugar, eye, could, should, would, who, whole, any, many, clothes, busy, people, water, again, half, money, Mr, Mrs, parents, Christmas</i> – a další v závislosti na vyučovaném plánu. Poznámka: „children“ neplatí jako výjimka pro dosud uvedené, je zde však uvedena pro svou příbuznost s „child“.

Příloha 2: Slovní zásoba, mluvnice a interpunkce

Mluvnici mateřského jazyka si osvojujeme přirozeně prostřednictvím interakce s ostatními mluvčími a skrze četbu. Zevrubná znalost gramatiky je však velice důležitá, neboť nám umožňuje vědomý výběr jazykových prostředků a jejich cílené využití. Nejlepší cestou k dosažení této dovednosti je zaměřovat se na mluvnici v rámci výuky čtení, psaní a mluvení. Jakmile si žáci osvojí nějaký gramatický koncept (například „modální slovesa“), měli by se podněcovat k jeho užívání a dalšímu zkoumání v rámci vlastního psaného a mluveného projevu, a také si všímat, jak jej aplikují druzí. Především u mladších žáků bývá mluvený jazykový projev bohatší než psaný, a učitelé by na tom měli stavět a snažit se hladký přechod k sofistikovanějšímu písemnému projevu.

Tabulka níže vychází ze Standard English a je potřeba ji brát v potaz zároveň se studijními plány, neboť stanovuje povinné položky. V tabulce je uvedeno, kdy by se s gramatickými koncepty mělo začít, nikoliv kdy by mělo dojít k jejich úplnému osvojení. Je proto velice důležité probírat látku z předešlých let, tak aby došlo ke sjednocení vědomostí a bylo možné utužovat porozumění žáků. Učitelé navíc mohou ve své výuce jít nad rámec zde uvedeného obsahu, pokud to považují za vhodné.

Gramatické pojmy, jež by si žáci měli osvojit jsou nadepsané jako „žákovská terminologie“. Prostřednictvím diskuze a procvičování by se žáci měli naučit tuto terminologii rozpoznávat. Všechny tučně uvedené termíny by měly být zaváděny současně s jejich významy uvedenými ve Slovníčku.

1. třída: Detailní rozpis probírané látky (povinné ze zákona)

Slovo	Správný výběr a důsledné užívání přítomného a minulého času v písemném projevu. Užívání průběhových forem sloves v přítomném a minulém čase pro vyjádření průběhového děje (např. <i>she is drumming, he was shouting</i>).
Věta	Podřadnost (užití <i>when, if, that, because</i>) a souřadnost (užití <i>or, and, but</i>). Rozvinuté jmenné fráze pro popis a konkretizaci (např. <i>the blue butterfly, plain flour, the man in the moon</i>). Způsob, jakým gramatické vzorce ve větě poukazují na její funkci oznamovací, tázací, přací či rozkazovací.
Text	Správný výběr a důsledné užívání přítomného a minulého času v písemném projevu. Užívání průběhových forem sloves v přítomném a minulém čase pro vyjádření průběhového děje (např. <i>she is drumming, he was shouting</i>).

Interpunkce	Použití velkých písmen, teček, otazníků a vykřičníků pro ohrazení vět. Čárky pro oddělení ve výčtu. Apostrofy na místě chybějících písmen ve slovech a jako vyjádření jednotného přivlastňování u podstatných jmen (např. <i>the girl's name</i>)
Žakovská terminologie	podstatné jméno, jmenná fráze způsob oznamovací, tázací, práci, rozkazovací složené slovo, přípona přídavné jméno, příslovce, sloveso čas (minulý, přítomný) apostrof, čárka

Matematika (*popis předmětu*)

Žáci se učí popisovat svoje každodenní činnosti s použitím jazyka matematiky, přičemž využívají matematických symbolů a jednoduchých tabulek. Bez problémů sčítají skupiny předmětů. Využívají mentální schopnosti sčítat i odečítat do 10, a totéž zvládají i s vyššími čísly. Seřazují čísla v hodnotách až do 100. Pro řešení sčítání či odčítání se učí volit přiměřené postupy. Poznávají a do běžných situacích aplikují základní zlomky (polovina, čtvrtina aj.). Rozpoznávají posloupnost čísel. Využívají mentální schopnosti pro početní úkony spojené s čísly, penězi a měřením. Využívají běžných nestandardních i standardních jednotek měření délky a objemu. Rozlišují mezi přímočarým pohybem a pohybem po kružnici, poznávají tak otáčení o čtvrtinu a polovinu. Rozlišují pravé úhly. Třídí objekty a rozčleňují je na základě různých kritérií. Shromážděné informace zanášejí do jednoduchých seznamů, tabulek, schémat či sloupcových grafů.

Matematika (cíle předmětu)

i) Početní operace a algebraické myšlení

Žáci by měli využívat své dovednosti sčítání a odčítání do 20 pro potřeby řešení slovních úloh, které zahrnují úkony jako přidávání, ubírání, slučování, oddělování a porovnávání s neznámými, např. spojují objekty, kresby a rovnice symbolem pro neznámé číslo, jež představuje řešený problém.

- Rozdělit všechna čísla do 20 párů a tvořit příslušné příklady na sčítání a odčítání.
- Chápat jednoduché slovní úlohy (samostatné úlohy o dvou krocích) a rozhodnout, jaký postup (sčítání či odčítání, jednoduché násobení či dělení) je k jejich řešení zapotřebí. S pomocí učitele pak řešení znázornit s využitím objektů, obrázků nebo číselné osy.

Řešit slovní úlohy, v nichž je zapotřebí sečíst tři celá čísla, jejichž součet je menší nebo roven 20. Dále by měli umět využít objekty, obrázky a rovnice se symbolem pro neznámé číslo pro znázornění řešené položky.

- Rozpoznat použitý symbol, jako např. $\square$ či Δ pro vyjádření neznámé, například $\Delta + \square = 10$.
- Řešit rovnice, např. $27 + \square = 30$.

Aplikovat charakteristické rysy jednotlivých operací ve sčítání a odčítání (žáci pro tyto vlastnosti nemusí používat formální označení).

➤ Příklady:

- Pakliže $8 + 3 = 11$, tak platí i $3 + 8 = 11$. (komutativní rys sčítání).
- Pro řešení příkladu $2 + 6 + 4$ je možné sečíst poslední dvě čísla s výsledkem deset neboli sčítáme $2 + 6 + 4 = 2 + 10 = 12$. (asociativní rys sčítání).
- Ověřovat si součet jiným sčítacím postupem, kdy se čísla sčítají v jiném pořadí nebo jiným postupem, např. $35 + 19$ vypočítat jako $35 + 20 - 1$, případně sečíst zvlášť $30 + 10$ a $5 + 9$.

Chápat sčítání jako problém neznámého sčítance.

➤ Příklad:

- Které z následujících rovnic jsou správně? $6 = 6$, $7 = 8$
 $- 1$, $5 + 2 = 2 + 5$, $4 + 1 = 5 + 2$.
- Používat znaménko $=$ jako symbol rovnosti, např. $16 + 4 = 17 + 3$.

Dát do souvislosti matematické operace se sčítáním a odčítáním.

➤ Příklad:

- Počítat po dvou, pěti a deseti a používat množiny po dvou, pěti a deseti pro sčítání větších skupin objektů.

Sčítat a odčítat do 20, prokázat bezproblémovou schopnost sčítat a odčítat do 10.

- Využívat postupů dopočítávání; práce s desítkou (např. $8 + 6 = 8 + 2 + 4 = 10 + 4 = 14$).
- Rozkládat číslo na desítky (např. $13 - 4 = 13 - 3 - 1 = 10 - 1 = 9$); využívat vztahu mezi sčítáním a odčítáním (např. víme-li, že $8 + 4 = 12$, víme též, že $12 - 8 = 4$).
- Vytvářet ekvivalentní, ale jednodušší či známé sumy (např. sečíst $6 + 7$ pomocí známého ekvivalentu $6 + 6 + 1 = 12 + 1 = 13$).
- Určit a z paměti se naučit všechny možné sčítance do 10 a sčítance s celkovým výsledkem 20.
- Určit všechny hodnoty násobků 10 do 100 a zaznamenávat příslušné příklady na sčítání a odčítání.

Pochopit význam znaménka rovnosti a určovat platnost či neplatnost rovnic se sčítáním a odčítáním.

- Používat znaménko $=$ pro vyjádření rovnosti, např. $16 + 4 = 17 + 3$.

Určit neznámé celé číslo v rovnici, kde sčítání či odčítání zahrnuje tři celá čísla.

➤ Příklad:

- Určit neznámou, díky níž bude každá z rovnic platná, např. $8 + ? = 11$, $5 = 5 - 3$, $6 + 6 = 13$
- Pochopit užívání symbolů $\square$ či Δ pro vyjádření neznámé, např. $\Delta + \square = 10$.

➤ Řešit rovnice, např. $27 + \square = 30$.

ii) Číslo a početní operace na bázi deseti

Napočítat do 100 od jakéhokoliv čísla menšího než 100. V tomto rozpětí pak číst a psát číslice a vyjadřovat množinu objektů psanou číslicí.

- Počítat, číst a psát čísla alespoň do 100 a zpět.
- Spočítat až 100 objektů, např. kuliček na počítadle.
- Počítat po jednotkách a desítkách od jedno/dvouciferných čísel a naopak.

Pochopit, že dvě cifry u dvouciferných čísel poukazují na množství desítek a jednotek v čísle.

➤ Pochopit následující:

- 10 lze chápat jako skupinu deseti jednotek – zvaných „deset“.
 - Číslo od 11 do 19 se skládá z desítky a jedné, dvou, tří, čtyř, pěti, šesti, sedmi, osmi a devíti jednotek.
 - Číslo 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 zastupují jednu, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm nebo devět desítek (a 0 jednotek).
- Pochopit, co která cifra znamená ve dvouciferných číslech; rozdělení na desítky a jednotky.

- Umístit dvouciferné číslo na číselnou osu s násobky desíti.

Porovnat dvě dvouciferná čísla na základě významů desítek a jednotek, zaznamenávat výsledky porovnávání pomocí znamének $>$, $=$, a $<$.

- Umístit dvouciferné číslo na číselnou osu s násobky desíti.

Sčítat do 100, včetně sčítání dvouciferných a jednociferných čísel a násobků 10, s využitím názorných modelů, náčrtků a postupů založených na bázi čísel a/nebo vztahu mezi sčítáním a odčítáním; dát postup do souvislosti s písemnou metodou a vysvětlit jej. Pochopit, že při sčítání dvouciferných čísel sčítáme desítky a desítky, jednotky a jednotky, přičemž někdy je též třeba složit desítku.

- Sečíst čtyři až pět menších čísel.
- Sčítat a odčítat jednociferné číslo s/od dvouciferného čísla.

U dvouciferného čísla dokázat bez nutnosti napočítávání říct číslo o deset větší či menší; vysvětlit zvolený myšlenkový postup.

- Najít o 1 či 10 víc/méně než jakékoliv zvolené dvouciferné číslo.

Odčítat násobky desíti v rozmezí 10 – 90 od násobků desíti v rozmezí 10 – 90 (kladné či nulové rozdíly), využívat názorných modelů, náčrtků a postupů založených na pozici čísel a/nebo vztahu mezi sčítáním a odčítáním; dát postup do souvislosti s písemnou metodou a vysvětlit jej.

- Dát do souvislosti počítání/reverzní počítání po desíti s hledáním dvouciferného čísla většího/menšího o 10 a přičítat či odečítat další násobky 10, např. 75 – 30.

(iii) Měření a práce s daty

Porovnat délku tří objektů; pomocí třetího objektu nepřímě porovnat délku dvou zbývajících objektů.

- Odhadovat, měřit a porovnávat délku, váhu a objem, volit a využívat vhodné standardní i nestandardní měrné jednotky a měřící nástroje.

Vyjádřit délku objektu prostřednictvím celého čísla délkové měrné jednotky a dávat k sobě další kratší objekty (jednotky délky).

- Chápat měření délky objektu jakožto množství stejných délkových jednotek. Omezuje se na situaci, kdy se měřený objekt udává přes celý počet délkových jednotek bez přerušení a mezer.
- Porovnávat délku, váhu a objem prostřednictvím standardních jednotek: centimetr, metr, dekagram, kilogram a litr.

Uspořádat, vyjádřit a interpretovat zjištěná data alespoň ve třech kategoriích; pokládat a odpovídat na otázky ohledně celkového počtu zjištěných dat, kolik jich v každé kategorii je a nakolik se jejich množství v různých kategoriích liší.

- Zodpovědět otázku prostřednictvím sběru a zaznamenání dat v seznamech a tabulkách a výsledky zobrazit pomocí sloupcových grafů a piktogramů.
- S pomocí Carrollova a Vennova diagramu třídit čísla dle jednoho kritéria; začít třídit čísla a objekty dle dvou kritérií; vysvětlit volbu zvoleného postupu pomocí odpovídajícího matematického jazyka, včetně výrokového „ani“.

(iv) Geometrie

Rozlišovat mezi trvalými vlastnostmi (např. trojúhelníky jsou uzavřené a trojstranné) a proměnlivými vlastnostmi (např. barvou, umístěním, celkovou velikostí); stavět a kreslit tvary trvalých vlastností.

- Třídit, pojmenovávat, popisovat, vizualizovat a kreslit dvojrozměrné tvary (např. čtverce, obdélníky, kruhy, pravidelné a nepravidelné pětiúhelníky, a šestiúhelníky) s odkazem na jejich vlastnosti; rozpoznávat běžné dvojrozměrné útvary v různých pozicích.

Skládat dvojrozměrné útvary (obdélníky, čtverce, lichoběžníky, trojúhelníky, půlkruhy a výseče) nebo trojrozměrné útvary (kostky, kolmé obdélníkové hranoly, kolmé kruhové kužely, a kolmé kruhové válce) pro získání složeného útvaru a tvoření dalších útvarů ze získaného modelu.

- Třídít, pojmenovávat, popisovat, vizualizovat a kreslit dvojrozměrné útvary (např. čtverce, obdélníky, kruhy, pravidelné a nepravidelné pětiúhelníky, a šestiúhelníky) s odkazem na jejich vlastnosti; rozpoznávat běžné dvojrozměrné útvary v různých pozicích.
- Třídít, pojmenovávat, popisovat a vyrábět trojrozměrné geometrické útvary (např. kostky, kvádry, kužely, válce, koule a jehlany) s odkazem na jejich vlastnosti; rozpoznat dvojrozměrné náčrtky trojrozměrných útvarů.

Dělit kruhy a obdélníky na dvě a čtyři stejné části, popisovat tyto části pomocí označení polovina, čtvrtina a třetina a frází polovina z, čtvrtina z a třetina z. Popisovat celek jako dvě nebo čtyři části. Pochopit u těchto příkladů, že rozložením na vícero stejných částí vzniknou části menší.

- Poznat, které útvary lze rozdělit na poloviny a čtvrtiny a které ne.
- Určit u útvarů polovinu a čtvrtinu a menší počet objektů.

Prvouka (*popis předmětu*)

Žáci v průběhu prvního ročníku pozorují, objevují a zjišťují vše o přírodě, materiálech a rozličných jevech. Učí se získávat důkazy, aby měli čím podložit své odpovědi na různé otázky a mohli si tak budovat základní vědecké povědomí. Důkazní materiál posléze vyhodnocují a zvažují platnost testů a porovnávání. Nabyté vědecké povědomí si dále ověřují prostřednictvím odborné literatury. Své myšlenky a názory sdílejí pomocí vědeckého jazyka, a znázorňují je prostřednictvím náčrtků, tabulek a grafů.

Výuka Prvouky v 1. třídě by žákům měla především přiblížit okolní svět člověka i přírody, a umožnit jim zakusit a sledovat jeho projevy. Žáci by měli být vedeni ke zvědavosti a kladení otázek. Role učitele by měla spočívat v rozvíjení vědeckého myšlení žáků prostřednictvím rozličných vědeckých problémů, jež jim mohou dát odpovědi na jejich vlastní otázky, včetně pozorování změn v závislosti na čase, všímání si vzorců, seskupování a třídění, vykonávání jednoduchých srovnávacích testů a zjišťování informací ze sekundárních pramenů. Žáci by si měli osvojit základní vědecký jazyk, aby mohli hovořit o svých objevech a dělit se o ně různými způsoby se širokým spektrem posluchačů. Základem předmětu Prvouka by měla být především přímá zkušenost, rovněž užitečný je však i výběr vhodných sekundárních pramenů, jako je literatura, fotografie či videa.

„Vědecká práce“ tvoří zvláštní část studijního plánu. Je potřeba se jí řádně věnovat a musí u ní být patrný vztah k výuce prvouky. V poznámkách a návodech je na příkladech uvedeno, jaké vědecké metody a dovednosti lze k jednotlivým bodům obsahu přiřadit.

Žáci by měli umět číst a vyslovovat odborné výrazy s ohledem na jejich vzrůstající úroveň čtení a psaní získávanou během Key Stage 1.

Prvouka (*cíle předmětu*)

i) Živá příroda a životní prostředí

Žáci využívají své povědomí o živé přírodě k popisu základních podmínek (např. kde se bere jídlo, voda, vzduch a světlo), jež živočichové a rostliny potřebují k životu a růstu. Uvědomují si, že živé věci rostou a dále se rozmnožují. Rozdělují je do skupin dle základních rysů. Dokáží popsat třídící faktor (např. počet nohou, tvar listu). Uvědomují si, že rozličné živé organismy lze najít na různých místech (např. v rybníce, v lese).

Žáci by si měli osvojit schopnost:

- Zjišťovat a porovnávat odlišnosti věcí živých, mrtvých a neživých.
- Seznat, že většina života se odehrává v odpovídajících biotopech, a popsat způsob, jakým jednotlivé biotopy uspokojují základní životní potřeby živočichů a rostlin, i jak jsou na sobě vzájemně závislé.
- Poznat a pojmenovat určité množství rostlin a živočichů v jejich biotopech i mikrobiotopech.
- S využitím myšlenky jednoduchého potravinového řetězce popsat způsob, jakým živočichové získávají potravu z rostlin a dalších živočichů a rozpoznávat různé potravinové zdroje.

i) Rostliny

Žáci by měli celoročně ve svém okolí sledovat, jak jednotlivé druhy rostlin rostou. Měli by se obeznámit s požadavky rostlin na klíčení, růst a přežití, stejně jako jejich rozmnožování.

Žáci by se měli naučit:

- Vypozorovat a popsat, jak se ze semen a cibulek stávají dospělé rostliny.
- Zjistit a popsat kolik vody, světla a jakou teplotu rostliny potřebují pro svůj zdravý růst.

ii) Zvířata a lidé

Žáci by se měli obeznámit se základními životními potřebami zvířat, stejně jako důležitostí pohybu a zdravé výživy pro lidi. Měli by se také dozvědět o rozmnožovacích a růstových procesech u zvířat. Klíčový by v tuto chvíli měl být důraz na otázky, které žákům umožní pochopit růst; porozumění procesu rozmnožování se v této fázi ještě neočekává.

Žáci by se měli naučit:

- Chápat, že zvířata včetně lidí mají potomky, kteří vyrůstají do dospělosti.
- Poznat a popsat základní životní potřeby živočichů včetně lidí (voda, jídlo a vzduch).
- Popsat důležitost tělesné aktivity u lidí, konzumaci správného množství pestré stravy a hygieny.

iii) Běžné materiály

Žáci by měli být schopní poznávat řadu běžných materiálů a diskutovat o nich tak, aby si uvědomili všestrannost použití některých z nich (z kovu se vyrábějí mince, plechovky, auta i nohy od stolu; dřevo slouží k výrobě sirek, podlah a telegrafních stožárů) nebo naopak použití rozličných materiálů na jednu a tutéž věc (lžičky mohou být plastové, dřevěné, kovové, ovšem zpravidla ne skleněné). Měli by se zamýšlet nad vlastnostmi materiálů a jejich vhodností pro konkrétní účely, přičemž by se měli naučit přemýšlet o neobvyklých a tvůrčích možnostech využití běžných materiálů. Žáci se mohou dozvědět o lidech, kteří vynalezli nové užitečné materiály, například o Johnu Dunlopovi, Charlesi Macintoshovi či Johnu McAdamovi.

Žáci by se měli naučit:

- Rozpoznávat a posuzovat vhodnost řady běžných materiálů pro konkrétní účely, a to především dřeva, kovu, plastu, skla, cihel, kamene, papíru a lepenky.
- Zjistit, jak lze pomocí stlačování, ohýbání, kroucení či roztahování měnit tvar produktů vyrobených z vybraných materiálů.

Zeměpis (popis předmětu)

Kvalitní zeměpisné vzdělání by u žáků 1. třídy mělo probudit zvědavost a úžas nad světem a jeho obyvateli, která jim zůstane už po zbytek života. Výuka předmětu by měla žáky vybavit vědomostmi o rozličných místech, lidech, zdrojích a lidském i přírodním životním prostředí, stejně jako hlubokým pochopením fyzických a humánních procesů na planetě Zemi. S přibývajícími znalostmi žáků o světě by měly prohloubit chápání spojitosti mezi fyzickými a humánními procesy, stejně jako vzniku a využití krajiny a životního prostředí. Zeměpisné znalosti, porozumění a dovednosti poskytují rámec a přístupy, jež vysvětlují utváření rysů Země v jednotlivých vrstvách, jejich propojenost a změnu v průběhu času.

Žáci by si měli rozvíjet znalosti o světě, Spojeném království a místě pobytu. Měli by porozumět základní terminologii spojené s humánní a fyzickou geografii a začít používat zeměpisné dovednosti včetně přímého pozorování, aby podepřeli svou schopnost určování zeměpisné polohy. Žáci by se měli naučit:

Určování polohy

- Pojmenovat všech sedm světadílů a pět oceánů a určit jejich polohu.
- Pojmenovat, určit polohu a poznat charakteristické rysy čtyř zemí a hlavních měst Spojeného království a přilehlých moří.

Lokální znalost

- Prostřednictvím studia humánní a fyzické geografie malé oblasti ve Spojeném království a stejně velké oblasti v kontrastní neevropské zemi pochopit geografické podobnosti a odlišnosti.

Humánní a fyzická geografie

- Rozpoznat sezónní a každodenní vzorce počasí ve Spojeném království. Určit polohu horkých a chladných oblastí ve světě ve vztahu k rovníku a oběma pólům.
- Používat základní zeměpisnou terminologii pro:
 - Základní fyzické rysy, včetně výrazů: pláž, útes, pobřeží, les, pohoří, hora, moře, oceán, řeka, půda, údolí, vegetace, roční období a počasí.

- Základní humánní rysy, včetně výrazů: metropole, město, vesnice, továrna, farma, dům, kancelář, přístav a obchod.

Zeměpisné dovednosti a práce v terénu

- Používat mapy světa, atlasy a globusy k identifikaci Spojeného království a jeho zemí, stejně jako zemí, světadílů a oceánů studovaných v tomto stadiu.
- Používat jednoduché údaje na kompasu (Sever, Jih, Východ a Západ) a termíny určování směru a polohy (např. blízko a daleko; nalevo a napravo], aby mohli popisovat umístění objektů a tras na mapě.
- Využívat letecké snímky a půdorysy k rozpoznání orientačních bodů a základních humánních a fyzických prvků; navrhnout jednoduchou mapu; používat jednoduché symboly v legendě a vytvářet je.
- Pomocí jednoduché práce v terénu a pozorovacích dovedností studovat zeměpis školy a školního pozemku, stejně jako klíčových humánních a fyzických prvků přilehlého okolí.

Zeměpis (cíle předmětu)

i) Planeta Země

- Družice.
- Sluneční soustava.
- Jak se Země hýbe?
- Tvar Země.

ii) Mapy světa

- Legenda k mapě.
- Vhodné symboly jednotlivých útvarů Země.
- Svěťadíly.
- Rozlišovat svěťadíly na mapě světa.
- Zvířata světa.
- Proč některá zvířata žijí jen na jednom místě?
- Proč zvířata žijí na různých místech?
- Jednotlivé země.
- Zvláštní místa ve světě: orientační body.

iii) Svěťadíly a oceány

- Fyzická geografie Evropy.
- Evropské země.
- Evropská hlavní města.
- Hledání měst na mapě.
- Jazyky Evropy.

- Fyzická geografie Asie.
- Asijské země.
- Asijská hlavní města.
- Fyzická geografie Afriky.
- Africké země.
- Africká hlavní města.
- Světové oceány.
- Zvířata a světové oceány.

iv) Extrémní geografie

- Extrémní počasí.
- Rozdíl mezi extrémním a běžným počasím.
- Místa na světě s extrémním počasím.

v) Širší svět

- Planeta Země.
- Historie Země.
- Přežití na Zemi.
- Rostlinstvo.
- Póly Země.
- Noc a den.
- Světadíly.
- Jednotlivé země.

vi) Ostrovní geografie

- Moje životní prostředí.
- Domácí recyklace.
- Ostrovy.
- Bahrajn.
- Ostrovní přeprava.

vii) Pobřeží

- Pobřeží.
- Přímořské metropole, města a vesnice.
- Přímoří oblasti ve světě.
- Potraviny z moře.

viii) Nauka o světě

- Pochopení světa.
- Globusy, mapy, atlasy.
- Podnebí.

Dějepis (*popis předmětu*)

Žáci by měli získat povědomí o minulosti a používat běžná slova a fráze, které souvisí s plynutím času. Měli by umět chronologicky zařadit historické postavy a dějinné události a určit odlišné a styčné prvky způsobu života v rozličných historických etapách. O minulosti by se žáci měli vyjadřovat pomocí široké škály běžně užívaných termínů z oblasti historie. Měli by se ptát a odpovídat na otázky, vybírat si a pracovat s částmi příběhů a zdrojů, aby prokázali znalost klíčových momentů jednotlivých událostí. Měli by se obeznámit s některými ze způsobů, jejichž prostřednictvím se dozvídáme o minulosti a možnostech jejich vyjádření.

S cílem zajistit výše uvedený postup založený na výuce o níže vyjmenovaných lidech, událostech a zvratech, učitelé žáky nezřídka seznamují s historickými obdobími, která budou předmětem bližšího studia na Key Stages 2 a 3.

Žáci by se měli dozvědět o:

- Proměnách lidského žití. Případně se žáky pracovat na odhalení aspektů změn v životě národa.
- Událostech, které mají značný význam pro národ či celý svět (např. Velký požár Londýna, vzletnutí prvního letadla či události, k nimž se pojí nějaká výročí či svátky).
- Životech významných jedinců, kteří se zásadně prosadili na domácí či mezinárodní půdě. Některé z nich lze využít pro srovnání aspektů života v různých obdobích (např. Alžběta I a královna Viktorie, Kryštof Kolumbus a Neil Armstrong, William Caxton a Tim Berners-Lee, Pieter Bruegel st. a L.S. Lowry, Rosa Parksová a Emily Davisonová, Mary Seacollová a/nebo Florence Nightingalová a Edith Cavellová).
- Významných historických událostech, postavách a místech bezprostředního okolí žáků.

Dějepis (*cíle předmětu*)

i) Životy významných osob

- Florence Nightingalová,
- Kryštof Kolumbus,
- Alexander Graham Bell,
- Thomas Edison,
- bratři Wrightové.

ii) Časové osy

iii) Čtení datumů

iv) Historické dopravní cesty

Informatika a výpočetní technika (*popis předmětu*)

Kvalitní počítačové vzdělání připravuje žáky už od 1. třídy na schopnost myslet a tvořit jazykem výpočetní techniky tak, aby mohli svět lépe chápat a měnit. Výpočetní technika je úzce spojená s matematikou a prvoukou, přičemž umožňuje vhléd jako do přirozeného i uměle vytvořeného světa. Jádrem výpočetní techniky je práce s počítačem, při níž se žáci naučí informatice a programování, fungování digitálních systémů a způsobu využití všech těchto znalostí při programování. Uvedené znalosti žákům poslouží jako základ pro tvorbu programů, systémů a široké škály obsahu. Díky výpočetní technice budou žáci též digitálně gramotní – schopní využívat informační a komunikační technologie, a jejich prostřednictvím se vyjadřovat a rozvíjet vlastní nápady – a to na úrovni dostačující pro budoucí zaměstnání, stejně jako pro potřeby aktivního účastníka v digitálním světě.

Na konci 1. třídy by žáci měli vědět, co jsou to algoritmy; jak jsou v podobě programů zaváděny do digitálních přístrojů; vědět, že programy běží na základě přesných a jednoznačných příkazů; vytvářet a ladit jednoduché programy; pomocí logického úsudku předvídat chování jednotlivých programů; využívat technologie s cílem vytvořit, uspořádat, uchovat, manipulovat a získat digitální obsah; pochopit běžné využití informační technologie mimo školu; dávat si při zacházení s technologiemi pozor a respektovat soukromé informace; poznat, kde nalézt informace v případě, že se jim nezamlouvá obsah či nějaká osoba na internetu nebo v jiném online prostoru.

Informatika a výpočetní technika (*cíle předmětu*)

i) Prvky

V rámci předmětu Informatika a výpočetní technika v 1. třídě by žáci měli:

- Měnit písmo, velikost, barvu, styl a vkládat rozličné grafické prvky, které mají napomoci procesu psaní.
- Pracovat samostatně a/nebo ve skupině na tvorbě digitální prezentace.
- Používat různé druhy softwaru k vytvoření multimediálních projektů, jež zahrnují audio a/nebo video.
- Vytvářet, zkoumat a třídit informace pomocí grafického znázornění.
- Využívat výukové databáze a předvolené webové stránky k rozpoznání, zkoumání a sběru informací k tématu.
- Prokázat schopnost orientovat se ve virtuálním prostředí, jako jsou webové stránky, online testy, elektronické knihy a/nebo simulační software.
- Přihlásit se do sítě a samostatně otevírat a zavírat aplikace.
- Hovořit o technologiích s využitím vývojově odpovídající a přesné terminologie.
- Prokázat bezpečnou a kolektivní schopnost využívat technologie.

Žáci by se měli naučit:

- Pracovat s počítačem.
- Pojmenovat součásti počítače.
- Poznat vstupní a výstupní zařízení.
- Vstup, výstup.
- Ovládat myš.

- Popsat funkce CPU.
- Zachovat si zdraví při práci s počítačem.
- Cvičit pro tělesnou pohodu:
 - ramena,
 - ruce,
 - krk,
 - oči.
- Uspořádat složky a dokumenty:
 - vytvořit složku,
 - přesunout složku,
 - přetáhnout položku myší,
 - uspořádat ikony na ploše.
- Používat klávesnici:
 - funkce tlačítek,
 - šipky,
 - delete,
 - backspace,
 - caps-lock,
 - page up/down.
- Základní funkce textového editoru:
 - zkopírovat, vyjmout, vložit, zpět.
- Zapnout a vypnout počítač.
- Vysvětlit rozdíl mezi odhlášením a vypnutím počítače.
- Zapnout PC.
- Vložit přihlašovací jméno.

➤ Vložit heslo.

➤ Vypnout PC.

ii) Opakování Úrovně 1

➤ Způsoby využití počítače:

- kreslení obrázků,
- psaní písmen,
- hraní her,
- sčítání čísel,
- sledování pohádek a filmů,
- poslech hudby.

➤ Součásti počítače:

- CPU,
- monitor,
- klávesnice,
- myš.

➤ Windows:

- zavřít a minimalizovat okno,
- hlavní panel,
- nadpisový řádek,
- tapeta.

Dřívější znalost			Nová slova	
• Předškolní znalost				

iii) Vstupní a výstupní zařízení

➤ Zopakovat si různé části počítače.

- Znovu si popovídat o klávesnici, myši a reproduktorech.
- Ukázat různé části počítače a popsat jejich funkce.
- Názorně předvést funkci vstupních/výstupních zařízení.
- Poznat různé části těla a určit jejich vstupní a výstupní funkce.

Dřívější znalost	Nová slova	
• Písmenka abecedy • Číslo	• Vstup • Výstup • Monitor	• Klávesnice • GCompris

iv) Počítač a zdraví

- Opatrnost při zacházení s kabely a zásuvkami:
 - Nesahat na žádné elektrické kabely.
 - Kabely musí být dobře izolované.
- Bezpečnost při práci s počítačem:
 - Nestrkat nic do zásuvek a výstupních otvorů CPU, klávesnice, tiskárny či reproduktorů.
 - Na údržbu počítače nepoužívat žádné tekutiny. Stačí pouze suchý a čistý hadřík.
- Správné sezení u počítače:
 - Celé tělo i tvář směřují k počítači.
 - Obrazovka je vzdálena 45 až 60 centimetrů od očí.
 - Její umístění a sklon nepodněcuje vznik odrazu.
 - Ramena a krk jsou uvolněné.
 - Záda jsou rovná, přičemž dolní část zad je dostatečně podepřená.

- Zápěstí jsou při psaní na klávesnici rovná, nikoliv ohnutá nahoru, dolů či do stran.
- Prsty jsou při psaní či používání myši uvolněné.
- Stehna jsou zarovnána s podlahou.
- Chodidla spočívají celou plochou na podlaze. Pakliže na podlahu nedosáhnou, je zapotřebí podnožka.
- Mezi stolem a nohama by měl být dostatek prostoru.

➤ Důraz na bezpečnost při používání elektronických zařízení.

Dřívější znalost	Nová slova	
• Význam elektřiny a bezpečnosti. • Co dělat a nedělat ve školce.	•	•

v) Činnosti spojené s využitím myši a klávesnice

➤ Pojem uspořádání.

- Soubory slouží k uchování písni, obrázků, atd.

➤ Složky nám umožňují:

- Sdružovat pohromadě podobné soubory.
- Snadno najít důležité soubory.

➤ Vytvoření nové složky:

- Najet ukazatelem myši na prázdné místo na ploše.
- Stisknout pravé tlačítko (jeden klik na pravé tlačítko myši).
- Zvolit „Nový → Složka“.
- Zadat název složky.

➤ Drag and Drop:

- Zvolit soubor (pomocí levého tlačítka myši).

- Podržet tlačítko a přetáhnout souborem ke složce. Ikonka souboru se pohybuje zároveň s ukazatelem myši. Tomu se říká „Drag“ (táhnout).
- Přímo nad složkou tlačítko myši povolit. Této činnosti myši říkáme „Drop“ (pustit).

➤ Uspořádání ikonek na ploše:

- Zvolit ikonku (pomocí levého tlačítka myši).
- Pomocí myši přetáhnout ikonku na plochu.
- Na volném místě na obrazovce tlačítko uvolnit a ikonu tak umístit.

Dřívější znalost	Nová slova	
• Schopnost práce s myší. ▪ Právý/levý klik. ▪ Klávesnice (tlačítka)	•	•

vi) Úprava textu

- Pojmy jako Kopírovat, Vyjmout, Vložit, Zpět.
- Úprava textu psaného na počítači.

Dřívější znalost	Nová slova	
• Znalost: ▪ Písmen ▪ Tlačítek na klávesnici	• Zpět	

vii) Zapnutí a vypnutí počítače

- Zapnutí počítače.
- Spuštění (nabíhání).
- Jak práci s počítačem začít:

- vložte správné přihlašovací jméno,
 - vložte heslo.
- Vypnutí.
- Vysvětlit, proč nějakou dobu trvá, než se počítač zapne a vypne.

Dřívější znalost	New words	
• Efektivní využívání myši.	• Vypnout • Odhlásit se • Přihlásit se	• Uživatelské jméno • Nabíhání

Výtvarná výchova (*popis předmětu*)

Cílem výuky Výtvarná výchova v 1. třídě je rozvíjet dovednosti nabyté v předškolním roce. Minulá témata a náměty je potřeba znovu projít a pokračovat v nich s využitím o stupeň náročnějších výtvarných technik, což žákům poslouží jako příprava na těžší práci ve 2. třídě (Key Stage 2).

Umění, řemeslná tvorba a design jsou jedním z nejušlechtlejších projevů lidské tvořivosti. Kvalitní výuka výtvarné výchovy by měla umět vtáhnout, inspirovat a poskytnout žákům výzvu, přičemž by je zároveň měla vybavit schopností a dovednostmi experimentovat, vymýšlet a tvořit vlastní umělecké výtvary. Postupem času by si žáci měli osvojit kritické myšlení a schopnost pečlivěji vnímat. Měli by též vědět, jak se výtvarné umění odráží v historii a jakým způsobem přispívá ke kultuře, tvořivosti a bohatství národa.

Žáci by na konci první třídy měli umět: vypracovat umělecký výtvar, čerpat z vlastních nápadů a zaznamenávat si vlastní zkušenost; zlepšit se v kresbě, malování, modelování a dalších výtvarných či rukodělných technikách; hodnotit a rozebírat výsledky tvůrčí práce prostřednictvím jazyka umění; znát přední umělce, designéry a umělecké řemeslníky, a pochopit historický i kulturní vývoj jejich práce. Dále by měli být schopni: tvůrčím způsobem využívat řadu materiálů, aby mohli navrhovat a vyrábět produkty; pomocí kresby, malby a modelování rozvíjet a sdílet vlastní nápady, zážitky a představy; pracovat se širokou škálou výtvarných technik s využitím barev, vzorů, povrchů, linií, tvarů, forem a prostoru a obeznámit se s díly velkých umělců, designérů a uměleckých řemeslníků, aby dokázali popsat rozdíly a styčné body mezi rozličnými postupy a disciplínami a mohli si je vztáhnout k vlastní práci.

Výtvarná výchova (*cíle předmětu*)

i) Prvky umění - linie

- Šikmé.
- Svislé.
- Vodorovné.
- Klikaté.
- Kudrlinky.
- Smyčky.
- Vlnky.

ii) Tvar

- Druhy tvarů.
- Koláž.
- Kompozice.
- Tvorba a uspořádání tvarů.

iii) Kladné a záporné tvary

- Obdélník.
- Kruh.
- Tvorba originálního uměleckého díla pomocí tvarů.

iv) Barva

- Primární a sekundární barvy.
- Míchání barev.
- Teplé odstíny.

- Studené odstíny.
- Duhové barvy.

v) Prvky umění – hodnota

- Struktura.
- Rozličné materiály a tiskařské techniky.
- Mozaika.
- Barevný povrch.
- Nástroje pro tvorbu rozličných forem.
- Koláž.

vi) Plastika a různé materiály

- Základní umělecké formy s využitím modelíny a keramické hlíny.
- Malování na keramiku.
- Využívání recyklovaných materiálů.

vii) Picasso

- Umělecký odkaz.
- Picassův stručný životopis.
- Legrační obličej.
- Kubismus.
- Picassovy autoportréty.

viii) Umění z jiných kultur

- Umělecká barva.
- Vysvětlení kulturní historie.
- Sezónní tvořivost (Halloween).

ix) Prostor

- Důkaz uměleckého prostoru.
- Městský prostor.
- Základní možnosti.
- Úvod do 3D.

Pracovní činnosti (*popis předmětu*)

Pracovní činnosti jsou poutavý, precizní a praktický předmět. Žáci zapojují svou tvořivost a představivost do výroby věcí, které řeší skutečné i možné problémy v rozličných oblastech, a to s ohledem na potřeby, touhy a hodnoty své i druhých. Osvojují si široké spektrum vědomostí a čerpají z oborů, jako jsou matematika, prvouka, strojírenství, výpočetní technika a výtvarná výchova. Žáci se učí riskovat, využívat důvtip a stávají se inovativními, podnikavými a schopnými jedinci. Zhodnocují někdejší a současný design a technologie, čímž si budují kritické porozumění jeho dopadu na každodenní život i širší svět. Kvalitní výuka pracovních činností zásadně přispívá k tvořivosti.

Na konci školního roku by si žáci 1. třídy měli z předmětu pracovní činnosti odnést: tvůrčí, technickou a praktickou odbornost, již potřebují k plnohodnotnému zvládnutí každodenních činností a úspěšnému zapojení se do stále více technologicky zaměřeného světa; získat a aplikovat řadu vědomostí, pochopení a dovedností pro potřeby designu a výroby kvalitních prototypů a produktů pro široké spektrum uživatelů; kriticky nahlížet, hodnotit a testovat vlastní nápady a výrobky, stejně jako práci ostatních.

Pracovní činnosti (*cíle předmětu*)

i) Tvorba vlastní knihy Pracovních činností

- Návrh obálky.
- Schraňování a hromadění prací.
- Kreslení a malování krok za krokem.
- Používání různých materiálů.

ii) Studium slavných tvůrců (plnění osnov jejich prostřednictvím)

- Andy Warhol,
- Alma Woodsey Thomasová,
- Claude Monet,
- Alexander Calder,
- Salvador Dalí,
- jeskynní umění.

Hudební výchova (*popis předmětu*)

Hodiny hudební výchovy na Key Stage 1 staví na látce probrané v předškolním ročníku, takže žáci mají možnost procvičovat a nadále rozvíjet dovednosti získané v předešlém roce.

V návaznosti na úvod do základních prvků hudby (rytmus, melodie, souzvuk, tvar a barva) v dřívějším stadiu KS1 budou žáci 1. třídy v objevování hudby pokračovat s pomocí dalších druhů hudebních pojmů a slov, stejně jako většího množstvím hudebních nástrojů.

Největší důraz ovšem bude kladen na zodpovězení otázky: proč je hudba důležitá?

Žáci se seznámí s rozličnými prvky poslechu a porozumění, což přispěje k jejich pochopení hudby. V rámci úvodu do dějin hudby žáci poznají řadu skladatelů: kromě poslechu jejich skladeb se naučí též životopis konkrétního skladatele. K tomu ještě se žáci obeznámí se stále bohatším výběrem nástrojů, a to od bicích, přes žestě až po smyčce.

Vedle praktických prvků předmětu na KS1 žáci na konci 1. třídy získají též základní porozumění důležitosti hudby. Budou moci soustředěně poslouchat a navíc chápat velké množství kvalitní reprodukované hudby.

Především se však naučí, že hudba je tvůrčím uměním, které může sdělit příběh. Pro dosažení tohoto cíle se žáci seznámí s pojmy, jako jsou opera, balet a slavné instrumentální skladby, jež budou předmětem studia na Key Stage 2.

Hudební výchova (*cíle předmětu*)

i) Prvky hudby

a) Prvky

Rozvíjení povědomí o základních prvcích hudby – rytmu, melodie, souzvuku, tvaru a barvy – žáci si prostřednictvím řízené účasti ve třídě učitelem vedené praxe/pozorování, zlepší v pochopení hudby skrze schopnost:

- Rozpoznat rytmus, hýbat se do rytmu a na základě předešlého studia rytmus vytvořit.
- Reagovat pohybem na hudbu (pochodovat, jít, skákat, vlnit se a tančit)
- Poznat rozdíl mezi známými, a stejně tak krátkými a dlouhými zvuky.
- Rozlišit mezi rychlým a pomalým tempem.
- Rozpoznat zřejmé odchylky ve výšce hlasu: vysoko a nízko.
- Rozlišit mezi hlasitým a tichým.
- Broukat si melodii při poslechu rozličné hudby.
- Opakovat krátké rytmy a opakující se melodie.
- Zahrát jednoduchý rytmus a melodii na různé nástroje.
- Rozpoznat stejné a odlišné frázování v hudbě.
- Poznat, že hudba má tempo a barvu tónu.
- Zpívat samostatně, ve dvojici i unisono ve skupině.

b) Notový zápis

Žáci meridiánské školy si osvojí nové pojmy a postupy, které je lépe připraví na Key Stage 2, konkrétně se naučí základy psané podoby hudby. Naučí se chápat,

že hudba se zapisuje jedinečným a zvláštním způsobem, přičemž na konci KS1 budou schopni rozpoznat následující zápisy:

- Celá nota.
- Půlová nota s tečkou.
- Půlová nota.
- Čtvrt'ová nota.
- Rozdíl mezi notou a pomlkou.
- Notová osnova.
- Klíč (G klíč).
- Linky a řádky v notovém zápisu.

ii) Poslech a porozumění

a) Hudební termíny a pojmy

Jakožto završení studia hudby na KS1 se žáci seznámí s pokročilejšími pojmy a získají též ponětí o hudebních skladatelích.

Skladatelé:

- Kdo a co je skladatel? (definice)
- Seznámení s Wolfgangem Amadeem Mozartem, coby skladatelem klasické hudby.
- Poslech hudby Wolfganga Amadea Mozarta.

Nástroje:

- Seznámení se základními nástroji, a to včetně: houslí, flétny, kytary, trumpety, bicích a harfy.
- Rozpoznání nástroje poslechem i pohledem.

b) Hudba jako nositel příběhu

Opera:

- Pochopit, že opera je kombinací hudby, zpěvu a herectví.
- Poslech vybraných úryvků z *Perníkové chaloupky* od Engelberta Humperdincka.

Instrumentální hudba:

- Poslech skladby *Karneval zvířat* od Camille Saint-Saënsa.
- Antonio Vivaldi, *Čtvero ročních dob*.

Balet:

- Pochopit, že balet je kombinací pohybu a hudby, a to často s cílem sdělit nějaký příběh.
- P. I. Čajkovskij, *Louskáček*.

Cizí jazyky (*popis předmětu*)

V LVA mají žáci 1. třídy na výběr mezi českým jazykem (pro rodilé mluvčí angličtiny a cizince) a francouzštinou. V českém jazyce se žáci učí dle osnov stanovených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, zatímco zájemci o francouzštinu se řídí Národním kurikulem Anglie (pro cizí jazyky). Studium cizího jazyka netvoří v 1. třídě povinnou součást Národního kurikula Anglie a Walesu, proto jsou níže uvedené osnovy takřka totožné s osnovami pro 2. třídu (Francouzský jazyk).

Studium Cizích jazyků nám rozšiřuje obzory a zpřístupňuje odlišné kultury. Kvalitní jazykové vzdělání by v žácích mělo pěstovat zvědavost a prohlubovat chápání světa. Žáci by při výuce měli dostat možnost vyjádřit své názory a myšlenky v jiném jazyce a pochopit i reagovat na jeho uživatele, a to jak mluvenou, tak psanou formou. V rámci výuky by měli dostat příležitost využít jazyk pro praktické účely, učit se novým způsobům myšlení a číst literaturu v originále. Jazyková výuka by měla položit základy pro učení se dalším jazykům, a vybavit žáky pro práci či studium v zahraničí.

V 1. třídě budou žáci pracovat s tématy, jež jim umožní: rozumět a reagovat na mluvenou a psanou podobu jazyka z rozličných autentických zdrojů; mluvit se zvyšujícím sebevědomím, plynuleji a spontánněji, hledat způsoby, jak vyjádřit, co potřebují, včetně diskuzí a dotazování a postupně zapracovat na výslovnosti a intonaci; psát různě dlouhé texty pro rozličné účely a druhy publika, využívat rozličné gramatické struktury, jež si osvojili; číst a oceňovat tvorbu psanou studovaným jazykem.

Cizí jazyky (*cíle předmětu*)

i) Konkrétní obsah a témata

- Čísla.
- Jídlo a pití.
- Ve škole.
- Lidé a místa.
- Příběhy, básně a písně.
- Ptáci, brouci a zvířata.

ii) Poslech & porozumění

- Naslouchat mluvenému jazyku a prokázat pochopení zapojením se do diskuze a reagováním.
- Objevovat vzorce a zvuk jazyka prostřednictvím písní a rýmů a propojit psanou a mluvenou podobu slova s významem.

iii) Mluvení

- Zapojit se do konverzace; ptát se a odpovídat na otázky; vyjádřit názor a reagovat na názory ostatních; hledat vysvětlení a pomoc.
- Mluvit ve větách s použitím známých slovíček, frází a základní jazykové výstavby.
- Vypěstovat si přesnou výslovnost a intonaci, tak aby ostatní rozuměli jejich čtenému přednesu se známými slovíčky a frázemi.
- Ústně vyjádřit své myšlenky a předat zprávu širokému publiku.

iv) Čtení & porozumění

- Číst pozorně a prokázat porozumění slovům, frázím a jednoduchým textům.
- Chápat příběhy, písně, básně a rýmy v daném jazyce.
- Rozšiřovat si slovní zásobu a snažit se pochopit nová slova z již známého textu, a to včetně práce se slovníkem.

v) Psaní

- Psát fráze z paměti a tvořit nové věty, srozumitelně vyjadřovat své myšlenky.
- Popisovat lidi, místa, věci a činnosti ústně* i písemně.
- Osvojit si základní gramatiku studovaného jazyka, včetně (pokud je relevantní): ženských, mužských a středních tvarů a časování nejběžnějších sloves; klíčové rysy a vzorce jazyka; jak je aplikovat například do tvorby věty a jak se liší či naopak podobají ve srovnání s angličtinou.

Tělesná výchova (*popis předmětu*)

Kvalitní osnovy tělesné výchovy ponoukají žáky k úspěchům a skvělým výkonům v soutěžních sportech a jiných fyzicky náročných aktivitách. Žáci by měli získat možnost stát se po fyzické stránce sebevědomými jedinci v tom smyslu, že sport podporuje jejich zdraví a tělesnou zdatnost. Příležitost poměřit síly ve sportu a jiných aktivitách utváří charakter a pomáhá vštípit hodnoty jako jsou férovost a úcta.

U žáků 1. třídy je třeba rozvíjet základní pohybové dovednosti, potřebné kompetence i sebevědomí a umožnit jim tak přístup k široké škále možností, jak vylepšovat svou obratnost, rovnováhu a koordinaci, ať už individuálně či v kolektivu. Měli by se zapojovat do soutěžních (jak sám se sebou, tak proti ostatním) a družstevních fyzických aktivit. K tomu by se žáci měli naučit zvládat základní pohyb, včetně běhu, skákání, hodů, chytání, udržení rovnováhy, obratnosti a koordinace, a měli by tyto schopnosti zapojovat do rozličných aktivit; účastnit se týmových her, vyvíjet jednoduché útočné a obranné techniky, tančit se zapojením základních tanečních prvků.

Tělesná výchova (*cíle předmětu*)

i) Sport & hry

- Zvládat základní pohyb, včetně běhu, skákání, hodu, chytání, udržení rovnováhy, obratnosti a koordinace, a zapojovat tyto schopnosti do rozličných aktivit.
- Účastnit se týmových her, vyvíjet jednoduché útočné a obranné techniky.
- Tančit se zapojením základních tanečních prvků.

ii) Plavání a bezpečnost ve vodě

- Dobře, s jistotou a zdatně uplavat alespoň 25 metrů.
- Ovládat různé plavecké styly.
- Provádět bezpečnou sebezáchranu ve vodě v rozličných situacích.

Odkazy

Anglický jazyk:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/335186/PRIMARY_national_curriculum_-_English_220714.pdf

Matematika:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/335158/PRIMARY_national_curriculum_-_Mathematics_220714.pdf

Prvouka:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/425618/PRIMARY_national_curriculum_-_Science.pdf

Zeměpis:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239044/PRIMARY_national_curriculum_-_Geography.pdf

Dějepis:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239035/PRIMARY_national_curriculum_-_History.pdf

Informatika a výpočetní technika:

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239033/PRIMARY_national_curriculum_-_Computing.pdf

Výtvarná výchova

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239018/PRIMARY_national_curriculum_-_Art_and_design.pdf

Pracovní činnosti

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239041/PRIMARY_national_curriculum_-_Design_and_technology.pdf

Hudební výchova

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239037/PRIMARY_national_curriculum_-_Music.pdf

Cizí jazyky

https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/239042/PRIMARY_national_curriculum_-_Languages.pdf

Tělesná výchova

<https://www.gov.uk/government/publications/national-curriculum-in-england-physical-education-programmes-of-study>

A handwritten signature in black ink, appearing to read "R. J. Bon", is written on a light blue rectangular background.